

210. Приставены-ты прѣдложенія могѣть ся обрѣнѣ и на опрѣдѣлительнѣ рѣчь отъ прилагателно и причастіе; като намѣсто да кажѣ: *ученикъ, кой-шо прилѣжява, изучва ся*, могѣ каза: *прилѣжяшелный ученикъ изучва ся*.

211. *Вмѣшнѣшо* прѣдложеніе е това, кое-то не ся скача съ главно-то ни по съжъзъ, ни по относително мѣстоименіе, та може и да ся измѣтне безъ да ся поквари главна-та мысль; напр. *Въ Цариградѣ, пише брашъ ми, сшанѣло пожарѣ*. Тука прѣдложеніе: *пише брашъ ми*, е *вмѣшнѣшо*.

212. Прѣдложенія-та на спротивъ цѣлнинѣ-тѣ на чѣсти-ты, что влизать въ тѣхъ, могѣть да сѣ: *илъны* и *неилъны*.

213. *Илъно* прѣдложеніе ся казва, кога-то иманаявѣ и три-тѣ съставны чѣсти; като: *шрьѣднѣ-шо е добродѣшель*.

214. *Неилъно* прѣдложеніе е, кога-то една, или двѣ отъ главны-ты му чѣсти ся разумѣвать извѣнъ; като кога кажемъ: *бѣдѣше мирни!* — *кѣща-ша е на пешель*; — кога *щеше дойдеше?* — *ушрѣ*. (Отъ тыя прѣдложенія въ прѣво-то ся разумѣва извѣнъ подлогъ *Вы*; въ второ-то ся разумѣва прилогъ *сшанѣла*; въ трете-то ся разумѣва подлогъ *Вы*; въ четвърто-то ся разумѣва извѣнъ: подлогъ — *азъ*, и казуемо — *щѣ дойдѣ*. И така тыя прѣдложенія сѣ *неилъны*.)

215. Подлогъ-тѣ ся изостава:

1) При сложно казуемо, т. е. при два или повече глаголы, что показвать дѣйствиe на едно сѣще ли-